

قطعه نامه کنگره دهم کومه له در باره تشکل‌های توده‌ای کارگری در کردستان

۱- نظر به اینکه:

الف : اعتراضات کارگری و جنبش‌های آزادی خواهانه در ایران رژیم اسلامی را از هر سو تحت فشار گذاشته و این وضعیت فضای نسبتاً بازتری را در مقایسه با گذشته، در سراسر ایران به رژیم تحمیل نموده است و مبارزات کارگران با سرمایه داران و دولت در کردستان نیز در چنین متنی جریان دارد؛
ب- طی دو دهه گذشته بویژه در جریان مبارزات کوره پزخانه ها، برگزاری مراسم اول ماه مه، تلاش برای ایجاد تشکل‌های کارگری و ... نسلی از پیشروان و فعالین کارگری و سوسیالیست و خواهان آزادی و برابری بار آمده‌اند که در میان توده کارگران با نفوذ و از ظرفیت بالایی در سازماندهی اعتراضات و برپائی تشکل‌های کارگری برخوردارند؛

ج- توده کارگران کردستان در جریان مبارزات خود دریافته‌اند که هرگونه پیشروی و تثبیت دست آوردهایشان بدون ایجاد تشکل‌های کارگری مقدور نیست؛
شرایط برای برپائی تشکل‌های توده‌ای کارگران در کردستان مساعد است و فعالین و پیشروان کارگری لازم است با بدست گرفتن ابتکار عمل، تشکل‌های صنفی خود را ایجاد و توده کارگران را به پیوستن به آنها فرا بخوانند.

۲- با توجه به پراکندگی کارگران کردستان در کارگاه‌ها و واحدهای کوچک، نظیر قالی بافی، فلزکاری، کارگاه‌های ساختمانی، کوره پزخانه‌ها، نانوائی‌ها، ادارات آب و برق، سدها و مراکز تولیدی خدماتی دیگر، مناسب‌ترین ظرف سازمانیابی اتحادیه‌های کارگری است که کارگران شاغل و بیکار را در برمی گیرند. این تشکل‌ها در سیر پیشرفت خود می‌توانند در "فدراسیون سراسری اتحادیه‌های کارگری کردستان" متحد شوند.

نکته مهم از بدو تاسیس چنین اتحادیه‌هایی، متکی کردن آنها بر اراده دسته جمعی کارگران از کانال دخالت دادن روزانه آنها در روند تصمیم‌گیرها، انتخاب و عزل نمایندگان و غیره است. این شکل از دخالت اساساً از طریق برگزاری مجامع عمومی منظم کارگران میسر می‌گردد.

۳- از آنجا که تحت تاثیر فضای سیاسی کردستان، یک گرایش خودبخودی به سمت در دستور گذاشتن آکسیون‌ها و اقداماتی که کارگران را بسوی رویارویی‌های زود رس با دولت می‌کشاند، وجود دارد ما

فعالین کارگری را به ضرورت متحد نگاه داشتن توده کارگران حول شعارها و خواستهائی که مطالبات کارگران را تامین می کند، توجه می دهیم.

۴- مطالبات کارگران کردستان فرامحلی است. بیکاری، دستمزد کم، حقوق معوقه، ساعات کار طولانی، ممنوعیت اعتصاب و نبودن آزادی تشکل و غیره هیچکدام ویژه کارگران کردستان نیستند بلکه دست یابی به آنها مضمون مبارزات عمومی و سراسری است و کارگران ایران همه جا برای تحقق آن مبارزه می کنند. کارگران پیشرو لازم است راههای عملی برقراری ارتباط و تقویت همبستگی بین تشکل های محلی و سراسری را پیدا کنند.